

af den ikke er udelukket, om end Affordforslaget engang er blevet forkastet.

Efter disse almindelige Bemærkninger skal man gaa over til at motivere de enkelte Endringsforslag.

Til § 2.

ad 1). Dette Endringsforslag er begrundet paa, at Udvalget ikke kan anse Thinglæsning ved Skyldneres personlige Bærning for at have nogen virkelig Betydning i Henseende til at gjøre Konkursen almindelig bekendt. Medens man erkjender, at bort hele Skjode- og Pantevæsen for de faste Eiendommens Vedkommende nødvendiggjør Læsning ved deres Bærning, antager man, at saadan Læsning iøvrigt ikke er til nogen Nytte, men kun volder Udgift og Besvær, og at Beksjendtgjørelse i de offentlige Blade helst bør træde istedet, saaledes at de hidtil til Thinglæsningen knyttede Retsvirkninger for Fremtiden (affet fra faste Eiendomme) forbindes med Beksjendtgjørelsen.

Til § 5.

ad 2). Da Meningen med Lovforslagets § 5 ikke er, at Skyldneren skulde være udelukket fra uafhængigt af Boet, at grunde en ny Virksomhed, som gaar videre end til en simpel Brug af hans personlige Arbeidskraft, men da det blot skal udtales, at det, han erhverver ved egen, af Boet uafhængig Virksomhed, ikke tilfalder Boet, men kan lovligen oppebæres af ham selv, tror Udvalget, at det er bedre at udgaa Ordet „personlig“ og istedetfor sætte „egen“.

Til § 6.

ad 3). Lovforslagets § 6, 2det Stykke, vilde muligen medføre Ophævelse af eller dog Indskrænkning i den Tilbageholdelsesret, som Handelsmænd nu ifølge Handelsædvane i visse Tilfælde antages at kunne udøve, naar den, der indbesidder med en Andens Varer, har et Handelskrav paa Varernes Eier. Naagt Udvalget tror, at der kan være Tvivl med Hensyn til Udstrækningen af en saadan Tilbageholdelsesret, mener man dog, at det ikke bør være denne Lovs

Udvalgenes Betænkninger. Ordentl. Saml. 1871.

Dygave at træffe nye Bestemmelser i denne Henseende, saameget mere som en ny Sø- og Handelslovbog kan imødeses, hvor denne Gjenstand da vil finde sin naturlige Plads. Udvalget foreslaar derfor at affatte § 6, 2det Stykke, saaledes, at det i Get og Alt henviser til den gjældende Ret, efter hvilken det da naturligvis bliver at afgjøre, om Tilbageholdelsesret gyldigen have eller ikke.

Til § 10.

ad 4). Denne Endring figter til fuldstændigere og tydeligere at udtale, hvad der er Meningen med Lovforslagets § 10. Det er klart, at Konkursen ikke blot har den Virkning, at Arrest ikke efter dens Udbrud kan gjøres i de til Boet hørende Gjenstande, men ogsaa maa medføre, at Arrest, som er gjort førend Konkursen, falder bort.

Forsaavidt Ordet „Forbud“ i Lovforslagets § 10 foreslaas udeladt, er dette begrundet i, at man antager, at idetmindste visse Arter af Forbud, f. Ex. mod Udførelsen af Byggearbejder, Medlæggelse eller Anbringelse af Bet og deslige, i fornødent Fald maa kunne iværksættes imod Boet. Andre Arter af Forbud nærme sig derimod saameget til Arrest og have saameget Karakteren af Gjældsforfølgning, at de ganske vist ikke kunne gjøres imod Boet. Men naar Arrest nævnes, maa dette være tilstrækkeligt. Lovfortolkningen vil da vide at anvende den derom givne Regel analogisk paa Forbud, forsaavidt dette virkelig er naturligt og begrundet.

Til § 15.

ad 5) Ordet „ovrigt“ i 2den Linie staar vildledende eller i alt Fald overflødig og foreslaas derfor at skulle udgaa.

Konsekvensen af § 24 synes at kræve, at det, for at en Fordring paa Skyldneren skal kunne benyttes til Kompensation, ikke er tilstrækkeligt, at den er erhvervet førend Konkursen, men det maa endvidere fordres, at Skyldneren ikke, da den blev erhvervet, med Erhververens Vidende befandt sig i et af de i § 24 omhandlede Tilfælde.

Til § 16.

ad 6) Den foreslaaede Endring figter ikke